

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11C/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619204893
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6619204893.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobkyne: V. F., M., XX.X.XXXX, Y. X, XXX XX C., zast.: JUDr. Ján Marčok, advokát, IČO: 45 018 413, M. Gorkého 21, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, o náhradu spôsobenej škody, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 963,75 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.
- IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok za žalobu v rozsahu 50% do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.10.2019 domáhala zaplata sumy 1943,20 Eur titulom náhrady škody, ktorá jej vznikla ako cestujúcej v autobuse MHD, prevádzkovej Slovenskou autobusovou dopravou Lučenec, a.s., v Lučenci dňa 04.04.2018 a náhrady trov konania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 04.04.2018 o 12.00hod. cestovala prostredníctvom pravidelnej autobusovej dopravy s nástupom na zastávke L. Novomestského z Rúbaniska do centra mesta Lučenec, kedy vodič autobusu ani nie po 1 minúte od jej nástupu do autobusu, pred prechodom pre chodcov na križovatke Smetanovo námestie v Lučenci, nečakane prudko zabrzdil, v dôsledku čoho pádom na podlahu autobusu utrpela úraz. Z miesta nehody bola rýchlou zdravotnou službou odvezená na vyšetrenie a pre úraz chrbtice hospitalizovaná od 04.04.2019 do 13.04.2019 (správne by mal byť uvedený rok 2018 pozn.súdu), pričom celková doba liečenia trvala až do 07.09.2018. Následne absolvovala ďalší 29 dňový liečebno-rehabilitačný pobyt v Špecializovanom liečebnom ústave Kováčová, v trvaní od 16.01.2019 do 13.02.2019. Podľa výsledkov vyšetrenia a lekárskej dokumentácie utrpela v dôsledku pádu v autobuse zlomeninu driekového stavca, resp. hornej krycej platničky L3. Predmetná udalosť bola vyšetovaná ako dopravná nehoda aj Okresným dopravným inšpektorátom v Lučenci, ktorý jej dňa 03.07.2019 oznámil, že trestné stíhanie začaté vo veci prečinu ublíženia na zdravý podľa § 158 Trestného zákona pod ČVS: ORP-42/DI-LC-2018 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavené z dôvodu, že nedošlo zo strany žiadneho účastníka k porušeniu zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Žalobkyňa v žalobe uvádza, že so svojou požiadavkou o náhradu spôsobenej škody sa najskôr obrátila na samotného prevádzkovateľa dopravy, t.j. na Slovenskú autobusovú dopravu Lučenec, ktorá jej listom zo dňa 19.08.2019 oznámila, že predmetná udalosť bola nimi ako poistná udalosť nahlásená poisťovní, s ktorou má uzavretú príslušnú zmluvu o poistení a ktorou je Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.,

u ktorej je poisťná udalosť registrovaná a vedená pod č. XXXXXXXXXXXX. Jej požiadavka o náhradu škody bola postúpená k zaujatiu stanoviska, ako aj k jej vybaveniu na uvedenú poisťovňu, ktorá listom zo dňa 20.08.2019 zaujala k uvedenej poisťnej udalosti z hľadiska poisťného plnenia jednoznačné zamietavé stanovisko. Zamietnutie odôvodnila tým, že daná udalosť nebola kvalifikovaná ako dopravná nehoda a rozhodujúcou príčinou podľa nich bolo „porušenie povinností účastníka cestnej premávky - nedisciplinované a neohľaduplné správanie sa cestujúcej L. F.“ bez bližšej skutkovej špecifikácie, v čom konkrétne vidí takéto porušenie povinností u žalobkyne a ku komu malo jej údajné neohľaduplné správanie smerovať. Žalobkyňa uviedla, že nie si je vedomá žiadneho porušenia svojich povinností a nie si je vedomá ani neohľaduplného správania sa.

Žalobkyňa uviedla, že podkladom pre výpočet a vyčíslenie výšky uplatňovanej škody je lekárske posudok zo dňa 31.05.2019 vypracovaný a vydaný podľa zákona č. 437/2004 Zb.z. MUDr. Martinom Holasom, úrazovým chirurgom Fakultnej nemocnice s poliklinikou F.D. Roosevelta Banská Bystrica, podľa ktorého je bolestné ohodnotené v celkovej sume 100 bodov. V čase úrazu podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. S05091-OL2018 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia prináleží za rok 2018 za jeden bod náhrada vo výške 19,08 Eur, čo pri ohodnotení bolestného vo výške 100,-Eur predstavuje náhradu vo výške 1908,-Eur. Súčasťou náhrady škody sú aj náklady, ktoré žalovaná vynaložila na uplatnenie svojho nároku za vypracovanie lekárskeho posudku v celkovej sume 35,20 Eur.

2. Na základe podanej žaloby a predložených listinných dôkazov súd posúdil uplatnený nárok podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a vo veci vydal v skrátenej konaní platobný rozkaz sp.zn. 11C/36/2019 - 35 dňa 31.01.2020, nakoľko pri objektívnej zodpovednosti, teda zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie pri škode spôsobenej povahou prevádzky dopravného prostriedku mal za to, že nárok žalobkyne je dôvodný.

3. Voči vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, v ktorom neuznal nárok žalobkyne v celom rozsahu, považoval ho za nedôvodný a žiadal súd prvej inštancie o zrušenie platobného rozkazu v celom rozsahu a po nariadení pojednávania žiadal žalobu zamietnuť.

V odpore poukázal na to, že na miesto uvedenej udalosti bola privolaná polícia, ktorá v konaní ČVS: ORP - 42/DI-LC-2018 ako rozhodnú príčinu vzniku škody určila porušenie povinností účastníka cestnej premávky - nedisciplinované a neohľaduplné správanie sa žalobkyne, ktorá porušila ustanovenie § 3 ods. 2 písm.a) zákona č. 8/2009 Zb.z.. Uviedol, že skutočnosť vzniku škody v dopravnom prostriedku v priebehu trvania prepravy sama o sebe neznamená, že ide o škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prepravy. Nakoľko zo záverov vyšetrovania vyplýva, že zranenie žalobkyne bolo zapríčinené jej správaním, resp. nedbalosťou, čím je účinne popreté skutkové tvrdenie žalobcu ako došlo ku vzniku škody a kto je za škodu zodpovedný, odmieta poskytnúť žalobkyňi plnenie, nakoľko nie je preukázaná existencia priamej príčinnej súvislosti medzi porušením povinností dopravcu a vznikom ujmy na zdraví žalobkyne.

K samotnému lekárskeho posudku žalovaný uviedol, že v ňom absentuje akékoľvek odôvodnenie bodového hodnotenia, k žalobe neboli priložené žiadne lekárske správy, na základe ktorých by bolo možné preukázať uvedené bodové hodnotenie, a preto má za to, že žalobcom uplatnený nárok, čo sa týka jeho výšky je nepreskúmateľný. Poukazuje aj na to, že v žalobe sa uplatňuje suma 35,20 Eur za vypracovanie lekárskeho posudku, avšak z dokladu o úhrade za lekárske posudok, ktorý žalobca priložil k podanej žalobe sú fakturované 2 lekárske posudky, jeden v hodnote 19,50 bez DPH a 15,70 Eur bez DPH, predložený však bol len jeden posudok. V prípade, že sa má jednať o platbu za posudok o bolestnom a druhý je platbou za posudok o sťaženom spoločenskom uplatnení, považuje túto platbu za nedôvodnú, nakoľko žiadny posudok o sťaženom spoločenskom uplatnení nebol predložený a tento nárok považuje za nedôvodný.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, doručenom súdu 18.01.2021 uviedol, že po predložení zdravotnej dokumentácie žalovanej a jej preskúmaní, akceptuje položku č. 107 v počte 100 bodov, teda voči uplatnenému bodovému hodnoteniu nemá námietky. Naďalej však namieta nedôvodnosť nákladov spojených s vypracovaním lekárskeho posudku, keďže v konaní bol predložený len jeden lekárskeho posudok.

K samotnému nároku žalovaný uviedol, že po preštudovaní pripojeného spisu sp.zn. ČVS: ORP-42/DI-LC-2018, má za to, že tento pripojený spis podľa jeho názoru podporuje tvrdenie žalovaného o nedôvodnosti nároku žalobkyne, keď z bodu 8.9 prepravného poriadku vyplýva, že cestujúci je povinný držať sa rukoväte, madla alebo inej časti interiéru vozidla k tomu slúžiacemu a to

takým spôsobom, aby počas jazdy v prípade náhlej zmeny rýchlosti alebo smeru jazdy vozidla bolo v maximálnej možnej miere zabránené úrazom. Ak je vozidlo vybavené bezpečnostnými pásmi, cestujúci je povinný ich použiť v súlade splatnými predpismi. Žalovaný vo svojom vyjadrení cituje z výsluchu žalobkyne v trestnom konaní:

„ ako som si lístok zakúpila, presúvala som sa do zadnej časti autobusu, nakoľko len tam bolo miesto, ako som bola pri stredových dverách autobusu, vodič s autobusom pribrzdil. Vodič musel prudko pribrzdiť. Takže neviem ani to uviesť, či som sa v čase pribrzdzenia autobusom držala alebo nie, ale ak som sa držala, tak to nebolo pevne, nakoľko som spadla na podlahu autobusu a to na zadok. Za to neviem uviesť, či som sa držala, nakoľko pri presúvaní do zadnej časti autobusu som sa prichytávala sedadiel a to tým spôsobom, že som ich prechytávala počas chôdze pravou rukou“. Žalovaný vo svojom vyjadrení citoval aj z výsluchu vodiča autobusu v trestnom konaní, ktorý uviedol: „ ... som viedol autobus s rýchlosťou cca do 20km/h a v tom čase viacero cestujúcich stálo v uličke z dôvodu, že si na sedačku zvyknú položiť tašky a oni stoja v uličke pri nich. Pomaly som sa priblížil ku kruhovému objazdu a vtedy som sa pozrel do stredového zrkadla, kde som videl, že všetci cestujúci sa držia. Predtým ako som prišiel do kruhového objazdu, tak som s autobusom mierne pribrzdžoval nožnou brzdou, nakoľko som potreboval dať prednosť zľava v kruhovom objazde idúcemu vozidlu. V tom som začul buchot a keď som sa pozrel do stredového zrkadla tak som videl, že jedna cestujúca sedela na zadku v uličke, zrejme spadla počas jazdy, keď sa presúvala uličkou smerom dozadu autobusu, pretože predtým stála v prednej časti autobusu... ja ako ani žiaden iný cestujúci sme neutrpeli žiadne zranenie. Bolo jemné pribrzdzenie a keby sa bola pani držala, tak by určite nespadla“. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci ČVS: ORP-42/DI-LC-2018 zo dňa 21.06.2018, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie, z ktorého vyplýva: „ ... z fotodokumentácie vykonanej z obhliadky interiéru autobusu teda vyplynulo, že cestujúca V. F. pri prechádzaní uličkou autobusu sa mala možnosť na dostatočných miestach interiéru držať na to určených tyčích, madiel, pozdĺžnych ako aj vodorovných, na ktorých sa nachádzajú aj gumené úchyty a uvedené madlá sú aj na každej opierke sedadiel. Vykonaným skráteným vyšetrovaním na základe vyššie popísaných skutočností, vykonaných výsluchov vyššie uvedených svedkov, prepravného poriadku pre pravidelnú autobusovú dopravu Slovenskej autobusovej dopravy Lučenec, ako aj fotodokumentácie je zrejmé, že úraz si zavinila cestujúca V. F. sama svojim nedbalostným konaním, nakoľko nedržala prepravný poriadok a uličkou autobusu sa presúvala do zadnej časti, kde sa nedržala takým spôsobom, aby počas jazdy v prípade náhlej zmeny rýchlosti alebo zmeny smeru jazdy vozidla, zabránila v maximálnej možnej miere úrazu. Taktiež jej nič nebránilo, aby sa na najbližšej autobusovej zastávke keď autobus stál, presunula do zadnej časti, kde bolo voľné miesto na sedenie. V čase pádu bolo v autobuse 27 cestujúcich, z ktorých pri jazde viacero stálo, kde ku pádu došlo len u V. F., nakoľko sa len táto nedržala pevne súčasti autobusu, ako je napr. rukoväť a madlo, aj keď podľa fotodokumentácie autobusu mala na to v dostatočnej miere možnosť pri presúvaní sa, neustále držať horného madla autobusu. Z toho dôvodu, že žiaden iný cestujúci v autobuse nespadol a nezranil sa, teda autobusom muselo byť len mierne pribrzdžované. Taktiež z fotodokumentácie interiéru vozidla autobusu vyplýva, že na mieste, kde došlo ku pádu a zraneniu V. F. v stredovej časti, a to pri stredových dverách autobusu, sú po pravej strane sklápacie sedadlá a priestor vyhradený vozičkárom, a tak sa tam nemohla v tom čase pridržať a pravou rukou sa prechytávať opierok sedadiel počas chôdze ako vo svojej svedeckej výpovedi uviedla“. Žalovaný vzhľadom na uvedené skutočnosti a s ohľadom na závery vyšetrovania zastáva názor, že právny základ nároku nie je daný a žalobou uplatnený nárok je v celom rozsahu nedôvodný. Žalovaný uviedol, že najmä s ohľadom na vykonané šetrenie v trestnom konaní sú preukázané závery o tom, že žalobkyňa porušila ustanovenie prepravného poriadku, keď sa počas jazdy riadne nedržala, ale presúvala sa v autobuse, hoci k tomu nebola nútená. Nie je tiež hodnoverným spôsobom preukázané, že predmetným dopravným prostriedkom došlo k prudkému brzdeniu, keď vodič autobusu uviedol, že išiel rýchlosťou do 20km/h a plynule brzdil. Aj samotný cestný úsek nenasvedčuje tomu, že by bolo možné v danom úseku ísť väčšou rýchlosťou, keďže ako uviedol vodič autobusu, prichádzal na kruhový objazd a dával prednosť vozidlu prichádzajúcemu z ľavej strany.

Žalovaný má za to, že nie je hodnoverným spôsobom bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že za vznik škody bola zodpovedná prevádzka predmetného motorového vozidla, ale naopak vyšetrovaním bolo preukázané, že práve žalobkyňa porušila prepravný poriadok v dôsledku čoho došlo ku vzniku škody na jej zdraví. Žalovaný má za to, že žalobca nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti, ani že by za vznik škody zodpovedal poistený, preto požaduje žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Súd v danej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, tvoriacimi súčasť spisu, a to najmä: žiadosťou o poskytnutie materiálov za účelom uplatnenia náhrady škody v súvislosti s fraktúrou driekových stavcov chrčtice, správou o výsledku skráteného vyšetrovania

Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Lučenci, žiadosťou žalobkyne o náhradu škody, oznámením Slovenskej autobusovej dopravy Lučenec, a.s., správou Allianz - Slovenská poisťovňa, odbor likvidácia poistných udalostí, lekárske posudkom o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, dokladom o úhrade lekárskeho posudku, odporom žalovaného, písomnými vyjadreniami sporových strán, písomným vyjadrením svedkyne F. B., pripojeným vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva PZ - Okresný dopravný inšpektorát Lučenec ČVS:ORP-42/DI-LC-2018, výsluchom žalobkyne, lekárske správy žalobkyne, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalobkyňa pri preprave mestskou hromadnou dopravou dňa 04.04.2018 v čase okolo 12.10 hod. utrpela v dôsledku pádu na podlahu autobusu úraz -zlomeninu driekového stavca. Lekárskym posudkom o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 31.05.2019 vypracovanom MUDr. Martinom Holasom- úrazovým chirurgom Fakultnej nemocnice s poliklinikou F.D. Roosewelta Banská Bystrica, bolo ohodnotené bolestné V. F., pri diagnóze zlomeniny krčných, hrudných, alebo bedrových stavcov - kompresívna zlomenina stavca so znížením prednej časti tela stavca najviac o jednu tretinu, pri začiatku liečenia od 04.04.2018 do ukončenia liečenia 07.09.2018, z toho ústavnej starostlivosti od 05.04.2018 do 13.04.2018, stanovením počtu bodov 100.

7. Z uznesenia ČVSV:ORP-42/DI-LC-2018 zo dňa 04.04.2018 Okresného riaditeľstva PZ, Okresný dopravný inšpektorát Lučenec súd zistil, že podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona preto, že dňa 04.04.2018 v čase od 12.10 hod. došlo v meste Lučenec pred kruhovým objazdom na ulici Laca Novomeského k dopravnej nehode, kde vodič autobusu značky Tedom Kronos s evidenčným číslom LC-431 BJ, L. B., nar. XX.XX.XXXX pribrzdil, nakoľko dával prednosť vozidlám jazdiacim v kruhovom objazde, následne bez zastavenia v jazde pokračoval smerom na Smetanovo námestie, pričom v tom prechádzala cestujúca V. F., nar.20.03.1950 uličkou autobusu v smere do jeho zadnej časti, čím došlo k jej pádu na podlahu autobusu a pri dopravnej nehode utrpela zlomeninu driekovej oblasti chrbtice s dobou liečby 40 dní.

8. Vodič autobusu, v ktorom žalobkyňa v dôsledku pádu utrpela zranenie, vypovedal v pozícii svedka v trestnom konaní ČVS:ORP-42/DI-LC-2018 tak, že v čase nehody bolo v autobuse 27 cestujúcich a dva detské kočíky. Autobus je vybavený 28 miestami na sedenie a celkovo je možné v ňom prepravovať okolo 90 cestujúcich. Vodič uviedol, že autobus viedol rýchlosťou cca do 20 km/h a v tom čase viacero cestujúcich stálo v uličke z dôvodu, že si na sedačku zvyknú položiť tašky a oni stoja v uličke pri nich. Pomaly sa blížil ku kruhovému objazdu a vtedy sa pozrel do stredového zrkadla, kde videl, že všetci cestujúci sa držia. Predtým ako prišiel do kruhového objazdu, autobus mierne pribrzdil nožnou brzdou, nakoľko potreboval dať prednosť zľava v kruhovom objazde idúcemu vozidlu. V tom začul buchot a keď sa pozrel do stredového zrkadla videl, že jedna cestujúca sedela na zadku v uličke, zrejme spadla počas jazdy, keď sa presúvala uličkou smerom dozadu autobusu, pretože predtým stála v prednej časti autobusu. Ihneď zastavil a išiel k pani. Ľudia posadili pani na sedačku, sťažovala sa na bolesť chrbtice, preto privolal záchranku.

9. Žalobkyňa vo svojom výsluchu v pozícii svedka pred Okresným riaditeľstvom PZ, Okresný dopravný inšpektorát Lučenec v konaní ČVS: ORP-42/DI-LC-2018 vypovedala, že dňa 04.04.2018 v čase okolo 12.10 hodine nastúpila do autobusu mestskej hromadnej dopravy a zakúpila si lístok. Ako si lístok zakúpila presúvala sa v uličke do zadnej časti autobusu, nakoľko len tam bolo miesto. Keď bola pri stredových dverách autobusu, vodič s autobusom pribrzdil, musel prudko pribrzdiť a nevedela ani uviesť, či v čase pribrzdzenia autobusu sa držala, alebo nie, ak sa držala, tak to nebolo pevne, nakoľko spadla na podlahu autobusu na zadok. Pri presúvaní do zadnej časti autobusu sa prichytávala sedadiel, a to tým spôsobom, že ich prechytávala počas chôdze pravou rukou. Potom vodič autobusu zastal a poskytol jej prvú pomoc.

10. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Lučenec v konaní ČVS: ORP-42/DI-LC-2018 bolo zastavené trestné stíhanie začaté pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že na základe zistení vykonaných z výsluchov svedkov, prepravného poriadku pre pravidelnú autobusovú dopravu Slovenskej autobusovej dopravy Lučenec, ako aj fotodokumentácie je zrejme, že úraz si zavinila cestujúca V. F. sama svojím nebalostným konaním, nakoľko nedodrжала prepravný poriadok a uličkou autobusu sa presúvala do zadnej časti, kde

sa nedržala takým spôsobom, aby počas jazdy v prípade náhlejšej zmeny rýchlosti, alebo zmeny smeru jazdy vozidla zabránila v maximálnej možnej miere úrazu. Taktiež jej nič nebránilo v tom, aby sa na najbližšej autobusovej zastávke keď autobus stál, presunula do zadnej časti, kde bolo voľné miesto na sedenie. V čase pádu V.Í. F. bolo v autobuse 27 cestujúcich, z ktorých pri jazde viacero stálo, kde ku pádu došlo len u V.Í. F., nakoľko sa len táto nedržala pevne súčasti autobusu ako je napríklad rukoväť a madlo, aj keď podľa fotodokumentácie interiéru autobusu mala na tom v dostatočnej miere možnosť, pri presúvaní sa neustále držať horného madla autobusu. Z tohto dôvodu, že žiadny iný cestujúci v autobuse nespadol a nezranil sa, teda s autobusom muselo byť len mierne pribrzďované. Z vyššie uvedených dôvodov sa v uznesení konštatuje, že sa nejedná o dopravnú nehodu, nakoľko nedošlo zo strany ani jedného účastníka k porušeniu zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmení a doplnení niektorých zákonov.

11. Súd vypočul žalobkyňu na pojednávaní konanom dňa 14.10.2020, ktorá popísala priebeh dopravnej nehody nasledovne: „Potom, ako som nastúpila do autobusu, som približne 10 sekúnd stála v autobuse a rozhliadala sa. Pritom som zistila, že autobus je poloprázdny a sú v ňom aj voľné miesta na sedenie, tak som sa rozhodla postúpiť ďalej dozadu do autobusu, kde som videla voľné miesta s tým, že autobus bol stále v pohybe, preto som sa snažila držať pravou rukou madiel jednotlivých sedadiel. Ako som postupovala smerom dozadu a prichytávala som sa jednotlivých sedadiel, odrazu autobus zabrzdil a ja som spadla na chrbát“. Na doplňujúcu otázku súdu, či počas prvých desiatich sekúnd, ktoré uvádzala že stála, autobus stále stál na zastávke, alebo sa dal do pohybu, žalobkyňa uviedla, že počas prvých desiatich sekúnd ako stála, autobus už bol v pohybe. Po desiatich sekundách sa rozhodla zaujať miesto, ktoré videla v zadnej časti autobusu.

12. Žalobkyňou navrhnutá svedkyňa: F. B. sa pojednávania, na ktoré ju súd predvolal za účelom je výsluchu zo zdravotných dôvodov nedostavila, avšak súdu zaslala svoje písomné stanovisko (č.l. spisu 90) v ktorom uviedla, že vodič autobusu do mesta musel na Masarykovej ulici náhle zabrzdziť, pričom pani F. (žalobkyňa) spadla. Chcela jej pomôcť pri vstávaní, no ona uviedla, že má bolesti a nevie sa postaviť. Vodič privolať lekársku pomoc. K veci ešte dodala, že sama hovorila pani F. že mala sedieť, keďže voľných miest na sedenie bolo dosť.

13. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 12.05.2021. Žalobkyňa k priebehu výsluchu vedeného v rámci trestného konania uviedla, že bola príslušníčkami policajného zboru vyzvaná, aby do zápisnice uviedla, že v čase nehody sa nedržala a až následne, keď sa vrátila domov, niekoľko dní po nehode začala pociťovať silnú bolesť v pravom ramene, čo je podľa nej dôkazom toho, že sa musela v autobuse držať a pri zabrzdení autobusu sa jej vytrhla pravá ruka, ktorá ju v ramene doteraz bolí. Zároveň doložila do súdneho spisu zdravotnú dokumentáciu, ktorá má potvrdzovať pravdivosť jej výpovede.

14. Z ambulantnej správy MUDr. Martina Holasa, úrazového chirurga Fakultnej nemocnice s poliklinikou F.D.Roosewelta v Banskej Bystrici dňa 22.11.2019 súd zisťuje, že u pacientky dominujú bolesti pravého ramena, pravé rameno bez opuchu, palp. mierne citlivé, pohyblivosť terminálne bolestivá, ľahko redukovaná, peris bez NCP. MUDr. Martin Holas, úrazový chirurg v dôsledku subjektívnych ťažkostí uvádzaných pacientkou požiadal o MR pravého ramena pacientky po úraze pred šiestimi mesiacmi pre pretrvávajúce bolesti.

15. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

16. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

17. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

18. Podľa § 2 ods. 1/, 3/ zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Na účely tohto zákona

- a) poškodenie na zdraví je poškodenie zdravia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví,
- b) poškodený je osoba, ktorá utrpela poškodenie na zdraví,
- c) poskytovateľ náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len "poskytovateľ náhrady") je osoba, ktorá je povinná poskytnúť náhradu podľa osobitných predpisov, 1)
- d) posudzujúci lekár je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, lekár so špecializáciou v odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia príslušného oddelenia alebo príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia.

19. Podľa § 3 ods. 1/ , 2/ zák. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

20. Podľa § 5 ods. 1 zákona číslo 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

21. Podľa § 5 ods. 2 zákona číslo 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

22. Podľa § 5 ods. 4 zákona číslo 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 3) uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

23. Podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. F 05091 - OL2018 zo 16.05.2018 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťažené spoločenské uplatnenie pre rok 2018 prináleží za jeden bod náhrada vo výške 19,08 Eur.

24. Podľa Čl.6 bodu 6.6 písm. e) Prepravného poriadku pre pravidelnú autobusovú dopravu Slovenskej autobusovej dopravy Lučenec je dopravca povinný starať sa v čo najvyššej možnej miere o bezpečnosť , pohodlie a nerušenú prepravu cestujúcich príručnej batožiny, cestovnej batožiny a zvierat v súlade s týmto prepravným poriadkom.

25. Podľa Čl. 8 „Základné práva a povinnosti cestujúceho“ bodu 8.9 Prepravného poriadku, pre pravidelnú autobusovú dopravu Slovenskej autobusovej dopravy Lučenec je cestujúci povinný držať sa rukoväte , madla alebo inej časti interiéru vozidla k tomu slúžiaceho a to takým spôsobom, aby počas jazdy v prípade náhle zmeny rýchlosti alebo smeru jazdy vozidla bolo v maximálnej možnej miere zabránené úrazom. Ak je vozidlo vybavené bezpečnostnými pásmi, cestujúci je povinný ich použiť v súlade s platnými predpismi.

26. Podľa Čl. 8 „ Základné práva a povinnosti cestujúceho“ bodu 8.10 Prepravného poriadku, cestujúci je povinný správať sa tak, aby svojim konaním neohrozoval bezpečnosť ani plynulosť prepravy, bezpečnosť, život a zdravie vodiča a ostatným cestujúcich, nepoškodzoval vozidlo a priestor autobusovej stanice, zastávky či prístrešku pri čakaní na autobus.

27. Úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti

bez ohľadu na zavinenie. Uvedené pravidlo pôsobí aj preventívne, nakoľko motivuje samotného prevádzkovateľa dopravy k zvýšenej starostlivosti, poisteniu a predchádzaniu škodám.

Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka je udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi.

Na zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie upravené zákonom číslo 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Poškodený si môže právo na náhradu škody uplatniť buď u osoby, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (prevádzkovateľ), alebo priamo u poisťovateľa škodcu (§15 zákona č. 381/2001 Z.z.). Na základe vyššie uvedeného bola daná pasívna legitímácia žalovaného v tomto konaní.

28. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa dňa 04.04.2018 v čase približne o 12.00 hod. cestovala autobusom mestskej hromadnej dopravy, ktorého prevádzkovateľom bola Slovenská autobusová doprava Lučenec, a.s., povinne zmluvne poistená u žalovaného. Po zabrzdení autobusu žalobkyňa spadla a utrpela zranenia vyžadujúce si liečbu od 04.04.2018 do 07.09.2018, vrátane ústavnej starostlivosti od 05.04.2018 do 13.04.2018, čo nebolo medzi stranami konania sporné. Rovnako nebolo sporné ani bodové ohodnotenie bolestného na základe lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 31.05.2019, s ktorým sa žalovaný po preštudovaní zdravotnej dokumentácie žalobkyne stotožnil.

Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví titulom bolestného vo vzťahu k žalovanému ako poisťovateľovi prevádzkovateľa dopravného prostriedku, v ktorom utrpela úraz.

29. Súd zodpovednosť žalovaného posúdil podľa ustanovenia § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 428 Občianskeho zákonníka. Citované ustanovenia vytvárajú dve skutkové podstaty, pričom rozdielovým kritériom medzi nimi je skutočnosť, či bola škoda spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod prevádzke (tzv. vnútorné okolnosti), alebo nemajú pôvod v povahe prevádzky (tzv. vonkajšie okolnosti). Splnený predpoklad podľa § 427 Občianskeho zákonníka, teda že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky ako všeobecným vyjadrením vlastností a javov plynúcich najmä z fyzikálnych charakteristík prevádzky dopravného prostriedku, musí byť pri oboch týchto skutkových podstatách, a to bez ohľadu na vnútorné, alebo vonkajšie okolnosti prevádzky daná.

Osobitná povaha prevádzky sa viaže na určujúce znaky prevádzky, ktoré odlišujú prevádzku dopravných prostriedkov od iných druhov prevádzok a ktoré sú jej vzhľadom na povahu týchto znakov vlastné a určujú ju. Prevádzka dopravného prostriedku sa primárne prejavuje jej pohybom, ako výsledok využitia motorickej, ľudskej a zvieracej sily. Osobitnú povahu prevádzky dopravného prostriedku vyjadrujú špecifické vlastnosti, ktoré plynú najmä z fyzikálnych charakteristík prevádzky dopravného prostriedku, ide o také určujúce znaky, ktoré spravidla odôvodňujú založenie sprísnenej zodpovednosti z dôvodu určitej miery nebezpečenstva, ktorým sa v určitých situáciách tieto vlastnosti a javy prejavujú navonok. Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí sp.zn. 25Cdo/3485/2016 zo dňa 31.08.2017 vymedzil, kedy je škoda spôsobená osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, pričom uviedol, že táto je spôsobená vtedy „ak je spôsobený jeho typickými vlastnosťami, predovšetkým zvýšenou rýchlosťou, obmedzenou ovládateľnosťou, vysokou hmotnosťou, technickou konštrukciou či charakterom (pevnosť, tvrdosť) použitých materiálov, pôsobením týchto faktorov musí byť spojené s využitím dopravného prostriedku v jeho prevádzke“.

Samotný pojem okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke (§ 428 OZ) je užší než pojem škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky (§ 427 OZ), pričom takýmito okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke dopravného prostriedku sú také skutočnosti, ktoré vznikajú v priamej súvislosti s prevádzkou dopravného prostriedku. Konkrétne sa jedná napríklad o zlyhanie bŕzd, defekt pneumatiky, prudké zabrzdzenie, jazda v protismere a vo vzťahu k vodičovi, prípadne inej osobe použitej pri prevádzke, môže ísť aj o mikros pápok, náhlu zdravotnú indispozíciu a podobne.

30. Ani objektívna zodpovednosť prevádzkovateľa za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku však nie je bezvýnimčná a prevádzkovateľ sa môže zodpovednosti zbaviť preukázaním niektorým z liberačných dôvodov uvedených v zákone. Jedným z nich je aj zavinenie poškodeného podľa § 441 Občianskeho zákonníka, na ktoré v priebehu konania poukazoval žalovaný, keď v dôsledku správania sa žalobkyne, mala byť žalobkyňa spôsobená škoda na zdraví bez akéhokoľvek zavinenia dopravcu.

Výlučné zavinenie poškodeného môže síce viesť k úplnému zbaveniu sa zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu, avšak len v tom prípade, ak škoda bola vyvolaná osobitnou povahou

prevádzky (§ 427 ods. 1 OZ), ale nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (§ 428 OZ) (R80/1970).

Ak však zavinený protiprávny úkon poškodeného je len jednou z príčin škody vyvolanej osobitnou povahou prevádzky určitého dopravného prostriedku a ak bolo treba hľadať ďalšiu príčinu na strane prevádzkovateľa, potom môže znášať poškodený škodu len pomerne a sčasti za ňu zodpovedá prevádzkovateľ (R3/1984, S31 ods.2,3 a S.32 ods.1).

31. Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázané, že k vzniku úrazu žalobkyne došlo počas jazdy autobusu MHD v dôsledku jeho príbrzdenia, čo nespochyboval ani samotný žalovaný, avšak poukazoval len na mierne príbrzdenie, vychádzajúc z výpovede šoféra autobusu MHD v rámci trestného konania. V rozpore s týmto tvrdením je však výpoveď samotnej žalobkyne, ktorá počas celého konania deklarovala prudké brzdenie autobusu, pričom o pravdivosti jej výpovede svedčí aj písomné vyjadrenie svedkyne (na č.l. spisu 90), ktorá rovnako uvádzala, že vodič autobusu musel na Masarykovej ulici náhle zabrzdiť, pričom pani F. spadla.

Príčinou vzniku škody bola podľa súdu práve okolnosť majúca pôvod v povahe prevádzky, a to náhle zabrzdenie autobusu, pri vstupe autobusu do kruhového objazdu a potreby dať prednosť v jazde zľava prichádzajúcemu motorovému vozidlu a zároveň súd konštatuje aj spoluzapríčinenie škody zo strany poškodenej tým, že po uvedení autobusu MHD do pohybu, neostala stáť a pevne sa držať madla v prednej časti autobusu, ale rozhodla sa postupovať do zadnej časti autobusu, kde chcela zaujať miesto na sedenie, prechytávajúc sa rukou jednotlivých sedadiel v autobuse, pričom v stredovej časti autobusu po zabrzdnení vodiča sa neudržala a spadla na podlahu autobusu, čím utrpela zranenie chrbtice. Svojim konaním porušila základné práva a povinnosti cestujúceho podľa čl.8 bodu 8.9 a 8.10 Prepravného poriadku pre pravidelnú autobusovú dopravu Slovenskej autobusovej dopravy Lučenec.

32. K uvedenému posúdeniu súd dospel nielen z predložených listinných dôkazov a pripojeného spisu, ale najmä výsluchu samotnej žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 14.10.2020, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa po nastúpení do autobusu a zakúpení cestovného lístka, ostala stáť v prednej časti autobusu a držala sa madla hneď za vodičom autobusu MHD. Zhruba po desiatich sekundách, počas ktorých sa autobus dal do pohybu, zbadala voľné miesto na sedenie v zadnej časti autobusu a rozhodla sa presunúť k voľnému miestu pomedzi ostatných stojacich cestujúcich, naprieč celým autobusom. Súd konštatuje, že povinnosťou žalobkyne ako cestujúcej, bolo buď okamžite po nastúpení zaujať voľné miesto na sedenie, alebo v prípade státi, držať sa rukoväte, madla, či inej časti interiéru vozidla slúžiacej k tomuto účelu. Vodič autobusu je povinný ostať stáť a nepokračovať v jazde, pokiaľ všetci cestujúci nezaujmu miesta na sedenie, alebo nezostanú stáť a držať sa na miestach k tomuto účelu určených. V prípade, ak by žalobkyňa ako cestujúca bezprostredne po nastúpení do dopravného prostriedku postupovala do zadnej časti autobusu a počas jej snahy zaujať miesto na sedenie by šofér autobusu pokračoval v jazde a nepočkal, kým zaujme voľné miesto na sedenie, došlo by k porušeniu povinnosti len na strane vodiča autobusu starať sa v čo najväčšej možnej miere o bezpečnosť, pohodlie a nerušenú prepravu cestujúceho a v tomto prípade by súd priznal plnú náhradu škody žalobkyne. Z výsluchu žalobkyne však vyplynulo, že žalobkyňa ako cestujúca ostala prvých desať sekúnd po nastúpení do dopravného prostriedku stáť rovno za šoférom, čím dala vodičovi autobusu MHD jasne najavo, že môže pokračovať v jazde, a preto jej povinnosťou bolo počas jazdy autobusu ostať stáť a držať sa miesta na to určeného až po najbližšiu zastávku, na ktorej mohla počas státi autobusu a nástupu ďalších cestujúcich zaujať voľné miesto na sedenie. Tým by neohrozila ani ostatných cestujúcich v autobuse, ani vlastné zdravie a bezpečnosť. Žalobkyňa sa však tak nesprávala a po pokračovaní autobusu v jazde, sa rozhodla počas jazdy postupovať do zadnej časti autobusu v protismere jazdy, čím došlo k ohrozeniu jej bezpečnosti, ako aj bezpečnosti ostatných cestujúcich v dôsledku pádu pri zabrzdnení autobusu.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd právne uzatvára, že v prejednávacom prípade bola škoda, ktorá žalobkyne vznikla vyvolaná osobitnou povahou prevádzky (§ 427 OZ), nakoľko už samo uvedenie motora do chodu patrí k prevádzke a medzi stranami ani nebolo sporné, že ku zraneniu žalobkyne došlo počas jazdy autobusu MHD, pričom príčinou vzniku škody boli okolnosti, ktoré majú pôvod v povahe prevádzky (§ 428 OZ), teda zabrzdenie autobusu a zároveň aj skutočnosti, ktoré možno pričítať poškodenej, preto v danom prípade neprichádza do úvahy výlučné zavinenie poškodenej zo zapríčinenia škody (R 80/1970). Spoluzapríčinenie škody poškodeným, nemôže v tomto prípade viesť k úplnému zbaveniu sa zodpovednosti prevádzkovateľa, ale iba k pomernému rozdeleniu zodpovednosti medzi prevádzkovateľom a samotným poškodeným. Podiel prevádzkovateľa na spôsobení škody musí byť práve z dôvodu existencie určitých vnútorných okolností spoluprítomných pri vzniku škody.

34. Z tohto dôvodu súd pomerne rozdelil zodpovednosť za vzniknutú škodu medzi prevádzkovateľa a samotnú poškodenú v pomere 50:50, keďže z vykonaného dokazovania nezistil žiadne iné okolnosti, ktoré by viedli súd k ešte výraznejšiemu zníženiu miery zavinenia prevádzkovateľa, ani nezistil žiadne iné nedisciplinované a neohľaduplné správanie sa cestujúcej, na ktoré poukazoval žalovaný vo svojom písomnom stanovisku k škodovej udalosti zo dňa 20.08.2019 (č.l. spisu 13). Žalobkyňa v snahe zaujať voľné miesto na sedenie síce porušila prepravný poriadok, čím mohlo dôjsť k ohrozeniu aj iných cestujúcich, pomedzi ktorých počas jazdy prechádzala do zadnej časti autobusu, no podľa názoru súdu sa nedopúšťala v dopravnom prostriedku takého správania, ktoré by súd mohol klasifikovať ako neohľaduplné správanie cestujúceho, v dôsledku ktorého by miera zavinenia žalobkyne mala byť vyššia. Mieru zavinenia žalobkyne vyhodnotil ako porovnateľnú s mierou zavinenia prevádzkovateľa a z tohto dôvodu vzniknutú škodu pomerne rozdelil v pomere 50:50 a vo zvyšku žalobu zamietol.

35. Súčasne priznal žalobkyňi 50% z hotových nákladov, ktoré vynaložila na vypracovanie lekárskeho posudku o bolestnom, avšak len zo sumy 19,50 Eur a zamietol v časti 15,70 Eur za druhý lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, ktorý súdu predložený nebol, preto tento uplatnený náklad vyhodnotil ako nepreukázaný. Samotná žalobkyňa nedokázala súdu hodnoverne preukázať, z akého dôvodu jej boli vyúčtované 2 znalecké posudky, len uviedla, že celú požadovanú sumu za znalecký posudok uhradila a ten súdu aj predložila. V tejto časti neunesla dôkazné bremeno tvrdenia o tom, že aj druhá z účtovaných súm súvisela s predloženým znaleckým posudkom, preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

36. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v 3. výroku enunciatu rozsudku podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods.2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, keďže miera úspechu žalobcu a žalovaného v konaní bola takmer rovnaká, a teda pomer úspechu žalobcu, zodpovedá pomeru úspechu žalovaného.

39. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za žalobu, súd rozhodol podľa ustanovenia § 2 ods. 2 Zákona číslo 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v zmysle ktorého, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok, alebo jeho pomernú časť žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. V danom prípade bola žalobkyňa od poplatku oslobodená podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i citovaného zákona účinného v čase podania žaloby, preto je povinný zaplatiť súdny poplatok za žalobu neúspešný žalovaný vo výške jeho neúspechu t.j. 50%.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia, na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že,
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.